ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ എന്റെ ഓർമകളിൽ...

1958–1959ൽ വരന്തരപ്പിള്ളിയിൽ ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ എന്റെ റെക്ടർ ആയിരുന്നു. അന്ന് അച്ചന്റെ തലയിൽ നന്നായി മുടിയുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് അച്ചന് വയസ്സ് 38.1978ലെ ദേവമാതാ പ്രവിശ്യാസംഘത്തിൽ അച്ചനും ഞാനും തുല്യവോട്ടുകളോടെ പൊതുസംഘത്തിലേക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. സീനിയോരിറ്റിയനുസരിച്ച് അച്ചനാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. അരുൾമലർ ഇല്ലത്തിൽ ഞാൻ റെക്ടർ ആയിരുന്ന കാലത്ത്, 1993–96 ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ ടീമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു(1993 - 94).

ദിവ്യോദയ ആശയങ്ങളോട് ഏറെ താല്പര്യമുള്ള ആളായിരുന്നു അച്ചൻ. 1982ൽ അച്ചൻ സറവരണംപെട്ടിയിൽ നോവിസ്മാസ്റ്റർ ആയിരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഹൗസിൽ ഫോണില്ലായിരുന്നു. അടുത്തുള്ള മുത്തുസാമി ഗൗണ്ടറുടെ വീട്ടിൽ പോയാണ് ഫോൺ ചെയ്തിരുന്നത്. ഞാൻ ജോലി ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ അച്ചൻ പറഞ്ഞു: ‘അദ്ദേഹം നല്ല മനുഷ്യനാണ്’. ഞാൻ മുത്തുസാമിയെ പരിചയപ്പെട്ടിട്ട് പലകാര്യങ്ങളും ദിവ്യോദയ ശൈലിയിൽ ചെയ്തിരുന്നു.

അടുത്തുള്ള കൗമാരമഠം സന്ദർശിക്കുവാൻ ഞാൻ നോവിസസിനെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോയപ്പോൾ ഡൺസ്റ്റനച്ചനും ജോയ് ചാലിശ്ശേരി അച്ചനും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. മഠാധിപൻ സുന്ദരസാമികളെ കണ്ടശേഷം തൊട്ടടുത്തുള്ള വേദപാഠശാലയിലെ കുട്ടികളെ പരിചയപ്പെട്ടു. പൂജാരികൾ ആകാൻ വേണ്ടിയുള്ള പരിശീലനമാണ് അവിടെ നടന്നിരുന്നത്. നോവിസസ് പൂജാരി കുട്ടികളുമായി വളരെ താല്പര്യത്തോടെ ഇടപഴകി. എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചെത്തി അത്താഴം കഴിഞ്ഞുള്ള ബ്രീഫിങ് സമയത്ത് ഞാൻ ചോദിച്ചു, ‘ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു അനുഭവം ഏതാണ്?’ ബ്രദേഴ്സ് പറഞ്ഞു: ‘പൂജാരി കുട്ടികളുമായുള്ള പരിചയപ്പെടൽ എന്ന്’. അപ്പോൾ ഞാൻ തമാശയായി പറഞ്ഞു: ‘എന്നാൽ അടുത്ത ഔട്ട്ഡോർ നോവിഷ്യേറ്റ് അവിടെ ആക്കിയാലോ?’ അതിനു മറുപടിയായി ഡൺസ്റ്റനച്ചൻ പറഞ്ഞു: ‘ആ നല്ല കുട്ടികളെ മോശമാക്കേ’. ഇത് കേട്ട് എല്ലാവരും ചിരിച്ചു.

2006 ഒക്ടോബർ 10ന് ജർമ്മനിയിലേക്ക് പോകുന്നതിനു മുൻപ് ഞാൻ അച്ചനെ കാണാൻ കൗണ്ടംപാളയത്തേക്കു ചെന്നപ്പോൾ അച്ചന് ഓർമ്മ തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ബ്രദേഴ്സ് അച്ചന്റെ കൈപിടിച്ച് എന്റെ ശിരസ്സിൽവെച്ചു. അങ്ങനെ അച്ചന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ ഞാൻ ജർമ്മനിയിലേക്ക് പോയി. ഒക്ടോബർ 20ന് അച്ചൻ മരിച്ചപ്പോൾ മൃതസംസ്കാര കർമ്മങ്ങളിൽ എനിക്ക് പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. എന്നാലും പോളിയച്ചൻ വിളിച്ച് വിവരം പറഞ്ഞു. പോളിയച്ചന്റെ പുസ്തകം വായിച്ചപ്പോൾ ഡൺസ്റ്റനച്ചനെ ഞാൻ വേണ്ടവിധം മനസ്സിലാക്കിയില്ലല്ലോ എന്ന വേദനയാണ് എനിക്ക് ഉണ്ടായത്.

ഫാ. ജോൺ പീറ്റർ മുരിങ്ങാത്തേരി സി.എം.ഐ.